

arrestordre. Dette indebærer, at der samtidig med underretning til en person om beslutningen om, at den pågældende skal udleveres, skal oplyses om adgangen til domstolsprøvelse og om fristen herfor, jf. § 15, stk. 2. Den pågældende kan herefter forlange, at politiet indbringer spørgsmålet om beslutningens lovlighed for retten på det sted, hvor vedkommende opholder sig, jf. § 16. Sådant anmodning skal som udgangspunkt fremsættes inden 3 dage efter, at beslutningen om udlevering er meddelt den pågældende. Rettens afgørelse kan påkæres til landsretten inden en frist på 3 dage.

§ 18 c

Den foreslåede affattelse af § 18 c om samtykke til udlevering til en anden EU-medlemsstat er en konsekvens af forslaget om indførelse af den europæiske arrestordre, der erstatter de gældende regler om udlevering til EU-medlemsstater – herunder de gældende regler om forenklet behandling af sager om udlevering i udleveringslovens kapitel 3 a.

Efter bestemmelsen kan den pågældende i et retsmøde dels meddele samtykke til selve udleveringen, dels meddele samtykke til at blive draget til ansvar og videreudleveret for andre strafbare handlinger begået før udleveringen, end den der sker udlevering for. Efter rammeafgørelsens artikel 13, stk. 4, kan et meddelt samtykke i princippet ikke tilbagekaldes. En medlemsstat kan dog fastsætte, at et samtykke kan tilbagekaldes i henhold til national ret. Danmark har i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen erklæret, at et samtykke vil kunne tilbagekaldes efter reglerne i dansk ret.

Uanset et samtykke til udlevering vil sagen fortsat skulle forelægges Justitsministeriet til afgørelse. Justitsministeriet skal i den forbindelse påse, at betingelserne for udlevering er opfyldt.

§ 18 d

Den foreslåede § 18 d, stk. 1 og 2, fastsætter særlige krav tidsfrister for behandlingen af sager om udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre.

Efter rammeafgørelsens artikel 17 skal sager om udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre behandles som en hastesag. Rammeafgørelsen fastsætter endvidere i artikel 17 en række frister for behandlingen af en europæisk arrestordre. Det fremgår således af artikel 17, stk. 2, at der, i sager hvor den eftersøgte meddeler samtykke til udleveringen, bør træffes endelig afgørelse om udlevering senest 10 dage efter, at samtykket er meddelt. I andre tilfælde bør der ifølge artikel 17, stk. 3, træffes endelig afgø-

relse om udlevering i henhold til en europæisk arrestordre senest 60 dage efter anholdelsen af den eftersøgte. I konkrete tilfælde, hvor der ikke kan træffes afgørelse om en europæisk arrestordre inden de i stk. 2 og 3, fastsatte frister, fastsætter artikel 17, stk. 4, at myndigheden i den anmodede medlemsstat straks skal underrette myndigheden i den anmodende medlemsstat herom og om begrundelsen herfor. I så fald kan fristerne forlænges med yderligere 30 dage.

Den foreslåede bestemmelse i § 18 d er fastsat i overensstemmelse med rammeafgørelsens krav. Justitsministeriet vil endvidere fastsætte retningslinier for behandlingen af sager om udlevering til andre EU-medlemsstater med henblik på at sikre overholdelsen af fristerne.

Da fristerne i den foreslåede bestemmelse kun er vejledende frister, vil en overskridelse af tidsfristen i den konkrete sag ikke have umiddelbare konsekvenser for hverken behandlingen af udleveringsanmodningen eller spørgsmålet om varetægtsfængsling. Rammeafgørelsen forpligter imidlertid medlemsstaterne til så vidt muligt at overholde fristerne i artikel 17, og Justitsministeriet vil derfor nøje følge udviklingen i sagsbehandlingstiden.

Der henvises herom til pkt. 4.2.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

§ 18 e

Efter den foreslåede affattelse af § 18 e, stk. 1, kan den, som en beslutning om udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre vedrører, ikke udleveres før udløbet af den frist på 3 dage, som nævnes i § 16, jf. § 18 b, stk. 4, 2. pkt. Det gælder dog ikke, hvis den pågældende giver afkald på at indbringe beslutningen om udlevering for retten. Hvis beslutningen om udlevering indbringes for retten, kan udlevering ikke ske, før beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 17, stk. 1.

Efter den foreslåede § 18 e, stk. 2, skal en udlevering gennemføres snarest muligt og senest 10 dage efter de i stk. 1 nævnte tidspunkter. Bestemmelsen er en konsekvens af rammeafgørelsens artikel 23, stk. 2, hvorefter der, når der er truffet endelig afgørelse om udlevering, skal ske udlevering senest 10 dage efter, at den endelige afgørelse er truffet. Hvis det på grund af omstændigheder, som ikke kan tilskrives nogen af medlemsstaterne, viser sig umuligt at overgive den eftersøgte inden denne frist, skal medlemsstaternes relevante myndigheder straks kontakte hinanden med henblik på at aftale en ny dato for udleveringen, jf. ar-